

# ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“ ще излиза всяка сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помещава въ писалището на адвоката г. Пв. Ив. Дюковъ. Всячко което се отнася до вѣстника, като пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

## Отъ редакцията.

Още единъ брой и ние свършаме третата годишнина на в. „Плѣвентски Гласъ“. Мислимъ че сме въ правото си поне слѣдъ истичание на цѣла година да помолимъ абонатитѣ си, да ни вие-сктъ нищожната стойностъ **шестъ** лева. Градски-тѣ могатъ да плащатъ и на Бр. Ст. Бояджиеви или на право на Редакцията, за което ще имъ се дава редовна квитанция.

Плѣвентъ, 6 Декемврий 1896 год.

Слѣдъ една твърдѣ жива борба отъ цѣлъ мѣсець, слѣдъ разнитѣ агитационни испитания, които българския гражданинъ можа да види презъ цѣлия периодъ на изборѣтъ за народнитѣ прѣд-ставители за деветото народно събрание, слѣдъ всичко това, всѣкой може да види, да прецѣни на коя страна е народа, онзи народъ, когото: либерали, демократи и социалисти въ организѣ си сж оплаквали и оплакватъ. Датата 17 Ноемврий 1896 гуди предѣлъ, точка на опора, тя показа, че всячки съединено — разединени фракции на разнитѣ Стамболисти, Радослависти, и за съжаление и дѣдо Цанковъ, който стоя изгнаникъ цѣли години отъ тѣхъ, не могатъ вече да иматъ онова уважение и почитание у народа за което толкова високо тржбятъ, че го иматъ, защото сж пресни въ на-мятъта онѣзи золумлуди, които разнитѣ сопаджий струпваха върху съгуба на българинѣтъ, които разнитѣ панти — Самболисти бѣха направили, не-щастна България като своя мошпа.

Слѣдъ всичкия този ударъ, когото така до-стойно спечелиха съединенитѣ оппозиций, трѣбова българинѣтъ да се остави на мира, да глѣда сво-ето занятие, а на народното представителство, кое-то е истенно изражение на народната воля, му предстои да работи дълго време за подобрене на нашето земледѣлие, което стои още приметив-но, а отъ което само България живѣе, на наша-та индустрия, която стои въ пеленитѣ си. У насъ липсватъ още закони, които да ги разбираме, които да покровителствуватъ безразлично и зем-ледѣлецъ и индустриалець. На нашитѣ училища, слѣдва да се обърне най сериозно внимание, за-щото и въ тѣхъ още отъ сега у учащата младежъ, сж почнали да се враждатъ онѣзи утонически идеи. — Социализма се разпространява и отъ нѣкой учи-телчета, които се потжниали въ всичко друго, но не само съ благородното назначение — педагози — учители. Народа е вече ситъ на онѣзи ушъ ли-берални догми които отъ освобождението разни-тъ демагози втурваха въ главата на българина, той иска днесъ да бжде осигоренъ отъ разнитѣ безправствени посѣгателства на хора които иматъ друго предназначение. Народното представителство, което поддържа политиката на днешното прави-телство подъ мхдрото наблюдаване на *Господа-ря*, не трѣбова да глѣда на никакви исти, а трѣ-бова сериозно да се заловитъ за работа и да цѣ-рнятъ злото, което е пустнало толкова дълбоки ко-рени мѣжду народа.

Тронното славо, което *Н. Царско Височест-во* иска, съдържа много нѣща, такива каквито народа желае, и които ще трѣбова да работи правителството съ народното събрание. Бюджета уравновесенъ, това е най искренното желание на всѣкого. Българинѣтъ е готовъ, да плаща самъ паритѣ си, за това и кога се работи по него трѣбова на пръвъ планъ да имаме това предъ-видъ. Всички излишества, които прѣтрупватъ то-зи бюджетъ трѣбова да се укастрятъ. Икономия,

това е свойственно на българинѣтъ, това и трѣб-ва да покажемъ на дѣло, това трѣбова да види и заслѣпения оппозиционеръ, че се има присърдце интереситѣ на България.

Всичко зло, което е прѣстнало коренъ отъ ми-налия Стамболовъ режимъ, ще трѣбова да се ко-рени. Нашитѣ сѣдилища, финансови учрѣждения ще трѣбоватъ реорганизация, каквато върваме че просвѣтитѣ ни Министри на Правосѣдието и Финанситѣ сж предвидели отдавна. Едно нѣщо, което отъ освобождението почти отъ всички Ми-нистерства сж е говорило, а не изпълнявало, то е териториялно разпредѣление на окръжията, око-литѣ и общинитѣ. Най напредъ трѣбова да се обърне върху това внимание. Какви се тѣзи окръ-жия, по съ 80—90 хил. жители, а като видитѣ цѣлъ сони отъ управляючи, както приходитѣ отъ окръжтѣ немогатъ покрива расходитѣ.

На растоание стотина километра ще минете три окръжия. Замете Плѣвентъ, Ловечъ, и Севли-ево, това сж три окръж., които могатъ при-сѣкий персоналъ да бждатъ въ единъ окръжъ. Ето гдѣ може да се направи икономия, която върваме да се съзнава и отъ народното пред-ставителство и отъ самото.

Нашата надежда е несъмнѣна. Мхдрото правителство во главѣ Д-ръ Стоилова, е показало на дѣло въ 2 1/2 години, че то има присърдце само интереситѣ на България, то подпомогнало отъ народното представителство, ще може да осъщест-ви напълно надѣждитѣ на народа.

Като гледаме неуспѣхѣтъ на много общи прѣдприятия, които иматъ за цѣлъ не да облаго-дѣтелствуватъ тогава или оногава, а обществен-ната полза, много пхти сме се чудили, гдѣ се на-мира злото на всичко, та нашитѣ общественни прѣд-приятия, отъ обществена полза не вирѣжатъ. Гор-чивий опитъ особено отъ двѣ години насамъ ни убѣди въ неуспоримата истина, че злото на всич-ко е личната амбиция на лица, които покрай об-щественната полза, гледатъ да извлекатъ и за себе си нѣкоя ползица. Това е неуспорима исти-на; много примѣри не се искатъ, етига човѣкъ да се взре въ урѣдбата на всичкитѣ ни обществени учредения, за да види, че личното „азъ“ играе доста важна роль. „Защо да бжде еди-кой си, та не азъ“, е въ устата на всѣкого, когато ще се прави изборъ за лице, което ще се постави на чело на извѣстно учреждение, което ще се прѣд-ставява отъ това лице. Въ такъвъ случай всѣ-ки се тика, безъ да гледа, че той не отговаря за длъжността, която иска и безъ да хвърля единъ бѣгълъ погледъ назадъ — върху своето ми-нѣло, което може би е по кално и отъ плѣвен-скитѣ улици. Тѣзи лични амбиции сж прѣчили и ще прѣчатъ и за въ бждѣще, ако плѣвентската интелигенция не се заеме въ кржгѣтъ на право-то, съ което тя располага, да истика изъ тѣзи общественни учредения всички онѣзи негодни, които съ длъжността си искатъ репутация да печелатъ. Такива хора не трѣбова да стоятъ на чело на работитѣ, защото призрѣнието, кето граж-данитѣ питаятъ къмъ лицата, се отразява врѣд-но и къмъ учреждението. Защо не авансира дружеството „Съгласие“? Защо се раскапа отъ само себѣ си? Защо и малкото онѣзи членове, които го поддържахъ, се отказвахъ отъ членство-то си? и защото то (дружеството) най надирѣ до-стигна до онова ниско дереже, щото единствен-ствения му имогъ — зданието да се продава на

търгъ? Отговора е единъ и твърдѣ лѣсенъ. За-щото на чело на работитѣ на това дружество се постави Т. Табаковъ, когото и дѣцата приизратъ и миналото на когото е толкова скверно, колкото и настоящето му. Самата писка личностъ е въ по-ложение да застави всѣкого да се погнуши отъ него и да зарѣже и членство и всичко. Така е и съ женското дружество „Развитие“. И тукъ една амбициозна госпожа, скарана съ цѣла махала засла на сила да се натрапва на гражданскитѣ ни и да се титулира самоволно за подпрѣдѣда-телка на това дружество и чрѣзъ разни неумѣ-стни прѣдлози цѣлъ мѣсець да отлага събрания-та съ цѣлъ да се избере тя за прѣдѣдателка, та дано слава ѝ порасте, като онѣзи на мѣжа ѝ. Да допуснемъ, че тя се избра, какво ще стане слѣдъ туй. Първото нѣщо е, че дружеството ще се растурия, защото и онѣзи, които сж гласопода-вали за нея не ще могатъ да търпѣтъ нейнитѣ прѣвзетки и като послѣдне срѣдство ще при-бѣгнатъ да се откажатъ отъ членството си. Въ такъвъ случай амбицията на една жена се постига въ ущърбъ на едно дружество. А това нѣщо желателно ли е? Нѣмаме ли въ града гос-пожи, които съ по голѣмо достойство ще прѣ-дѣтвляватъ това дружество, отколкото тази жад-на за слава госпожа? И най послѣ не ще ли бжде срамно за госпожитѣ въ града да допуснатъ, щото на чело на дружеството „Развитие“ да бжде една жена, на която миналото не е за прѣ-порѣчване и то тази, която съ свойственната ней нехалность не позволява на членкитѣ да исказ-ватъ свойгѣ мнѣния и да си позволява да пхди отъ засѣданнето около 60—70 госпожи, защото тѣ имали смѣлостъта да ѝ оспорватъ правото на подпрѣдѣдателка и да ѝ оказватъ въ лицето нея.

## ХРОНИКА

Завчера на 28 Ноемврий се отпразнува *деветнадесетъ* годишнината отъ освобождението на г. Плѣвентъ отъ побѣдоноснитѣ Руски Император-ски войски. Слѣдъ службата, която се извърши въ църквата Св. Николай въ която, него денъ, 28 Ноемврий, 1877 г. Царя Освободителя за пръвъ пхтъ е присѣтствувалъ на богослужение. Слѣдъ това по редѣтъ опредѣленъ отъ общината на чело на кметството, гражданитѣ и военни вла-сти отиде при шаятника за освобождението, гдѣ-то бѣше събранъ множество народъ. Войската ди-фелира прѣдъ Г-на Командира Фикова. Вечерта имаше освѣтление въ цѣлия градъ. Слѣдъ свър-шека на молебена, една частъ отъ гражданитѣ, съпроводи народнитѣ представители Г. Г. Д. Сто-яновъ, К. Михайловъ, до с. Д. Джибикъ, при не-бивало до днесъ веселие. Съмисленицитѣ и при-ятелитѣ на г. Д-ръ Стоилова за първий пхтъ тър-жествуватъ така стободно и тържествено испра-щание на избранницитѣ си, които достойно ще представляватъ интереситѣ на окръжтѣ и на оте-чеството. Нека видятъ нашитѣ казълбаши, че на рода кога испраща избранницитѣ си, не вика со-паджий и хаймаши както е ставало до сега при разнитѣ Табаковци, а еснафа, търговцитѣ, добро-вольно отиватъ да имъ благопожелаятъ добръ пхтъ. — Въ селото Д. Джибикъ както и по пхтя до то-ва село имаше наредена конница, която съпрово-ди придружающитѣ повече отъ 50 фагона до самото село. Селото Д. Джибикъ нека знае всѣкий, че бѣше цѣло въ празниченъ видъ. То имаше защо да се гордѣе, защото за първъ пхтъ слѣдъ единъ тѣжикъ Стамболовъ режимъ си да-

де гласът и то за свои един родомъ отъ сѣщо-то село, а именно К. Михайловъ Плѣвен. Град. Кметъ. При едно хилядно множество, свирни, викание ура и дигане на ръце, избранниците заминаха твърди радостни. Иматъ и право, защото върватъ, че съ достоинство ще представляватъ интереситъ на окръгътъ и отечеството.

\*\*\* Заминаха и свищовскитъ представители Г. Г. Гаврилъ Неновичъ и Т. Данковъ, така сѣщо и икопелекия Г. Н. Мариновъ.

\*\*\* На 1 Декември въ два часа слѣдъ пладиъ Н. Ц. Височество въ присѣствие на Дипломатическитъ агенти открилъ IX-то обикновено народно събрание. Извлечение отъ тронната рѣчь печатимъ по долъ. Слѣдъ свѣршека на церимонията, камарата е избрала слѣдующето бюро: председателъ Д-ръ Янколовъ, подпредседатели: П. Горбановъ, Хр. Ивановъ и Г. Губидѣльниковъ.

\*\*\* На 30 Ноември мѣстния 4 полкъ, празнува денятъ на полка. Слѣдъ молебена, които се извърши въ двора на казармата, присѣствующитъ граждани бидоха поканени въ круба на офицер. събрание, гдѣто прекараха доста весело до 12 часа.

\*\*\* Въ време отсъствието на титулярния кметъ Г. Михайловъ, е останалъ за неговъ замѣстникъ Г. Хр. Дананловъ.

\*\*\* И може ли да се не смѣе човѣкъ кога, четете разни чудновати телеграмми отъ Плѣвенъ до „Свобода“, „Народни Права“ и пр., въ които нашитъ окапали партизани — Стамболисти, искатъ да се представятъ предъ свѣтътъ че съществуватъ? Четете телеграммитъ на онзи сарафосинъ, който си позволилъ да казва, че въ изборитъ убитъ билъ Цѣтанъ Къпанвля! Само Стамболовщината може да ражда такива изчадия, каквито сж нашитъ тукъ казлбаши. Гдѣ е чулъ този мъртвишки герой, че е билъ пребитъ покойния Цѣтанъ Топалъ, когато ако има нѣкой да съжелява за него, то сж партизанитъ отъ народната партия къмъ която партия се е числил покойния. Неужели не знайтъ, че покойния е близкъкъ родъ на видния нашъ партизанинъ, днесъ кметъ на г. Плѣвенъ Г. Дананловъ? Иматъ ли срама казлбашитъ?!

\*\*\* И Влад. Димитровъ, се тжжилъ че него допуснали на изборъ! Признава че ходилъ, далъ бюлетинъ, а послѣ билъ битъ. Че кой не ще бже битъ, ако се чува мирнитъ избиратели и си позволява да имъ кжса билетитъ. Нима не помни той, че преди двѣ години, самъ дрънкаше звънеца, да подава сигналъ да биятъ! Каквого си търсилъ, това и намѣрилъ, кога не си знае мѣрка на устата.

\*\*\* Окржния сждъ замина за с. Телинъ за да разгледа едно сложно углавно дѣло на бивши кметъ и членове, за злоупотрѣбление на пари и земане взятка.

\*\*\* Слѣдъ заминувание народнитъ прѣдставители, нѣкои недоволни отъ тѣхъ почнали да заплашватъ нѣкой легковѣрни чиновницѣ, че сжд-

бата имъ е била рѣшена. Ние сме въ положение да увѣримъ всѣкъ вѣроуещъ на тѣзи клюки, че пратеницитъ не притежаватъ способноститъ на генерала безъ войска и онѣзи на политическата нула — Хинковъ. Тѣхното предназначение не е да пхджтъ добритъ служители на държавата, а да ги защиаватъ. Ако нѣкой гузни помисляватъ за такова, нека повѣрватъ че и безъ ходатайството на кой и да е представителъ ще намѣрятъ съответственното си мѣсто, защото на правителството е интересъ да има добри и способни службаша, а не и бездарности, които мислятъ да се държатъ само по благоволение на тогова и оногова, подъ предлогъ на родствени връзки.

\*\*\* На 1 Декември пристигна въ градътъ театралната трупа „Зора“ тя имала намѣрени да прѣдстави нѣколко представления.

\*\*\* На 29 Ноември слѣдъ дълго тѣжко болѣдувание се помина въ цѣвгуща възраст Димитръ П. Грънчаровъ — адвокатъ въ г. Плѣвенъ, като остави жена и петъ дѣца въ крайна бѣдностъ. Нашатъ съболѣзнования на неговото опечалено семейство и роднини.

\*\*\* Шарката, която бѣше земала твърдѣ широкъ размѣръ е почти на изчезване, благодарение на строгитъ мѣрки зети отъ властта.

\*\*\* Градътъ е пълненъ съ италианци работници по желѣзницата. Кръчмаритъ се съживиха малко, Плѣвенъ има толкова вино, щото може да напои половинъ Италия.

\*\*\* Д-ръ Н. Минчовичъ, Плѣвенски Народенъ Представителъ, е отправилъ една телеграма до Г. Стояновъ, който го е поздравилъ съ избора, молилъ послѣдния, да предаде неговата благодарностъ, къмъ всѣчки избиратели, които сж гласоподавали за него. Г. Д-ръ Минчовичъ, дава обѣщание, въ което напълно вѣрваме, че ще служи за интереситъ на народа и частно за плѣвенската околия. Мѣсто му е мислимъ да споменимъ за онази мизивирека телеграма отправяна отъ единъ ужъ нашъ(!) за управителя Г. Великовъ, че щели приятелитъ на Г. Стоилова да излжжатъ, че Г. Великовъ, билъ цанковистъ. Нека вѣрва лжливитъ доноси, слѣдъ избора и нека пакъ извади перо —

\*\*\* Всѣкитъ Градски избори се констатирани. Селото Махлата, което бѣше едно гнѣздо на Стамболовщината, вече е отнето. Г. Горанъ Бѣловъ, е избранъ за кметъ. Стария кметъ Маринъ Литовъ при предаване общинзата останалъ длѣженъ 1972 л. 15 ст. за които нѣмалъ никакви оправдателни доказателства. Отъ тамъ ни съобщаватъ, че Т. Алексевъ, дошелъ въ общината и въ време предаване общината, скрипомъ отъ Г. Бѣловъ земали печата и го удрали на нѣ какво условие и моментално излѣзли за да не ги види кмета. Ние сме увѣрини, че това ще бже нѣкой условие мѣжду общината и Табаковъ за нѣкои дѣла, които напредъ не е имало, и което

условие, скоро ще се покаже на лице. Нека му мисли М. Литовъ. Така бѣше станало и въ Плѣвенъ. На 28 Септември предаватъ и сѣщия денъ правятъ съ Табаковъ условие по 10% и сѣщия денъ му даватъ около хилядо лева. Това е се за народа — нали? шарлатани, иматъ още сурата да се наричатъ водители, поскоро водители на шайки обирачи отъ колкото общественни дѣйци.

\*\*\* Окр. управление е направило вече окръжно до общинитъ въ окръгъ за да предвидятъ въ бюджета си сумъ за постройката паметника за падналитъ войници отъ мѣстния полкъ.

\*\*\* На 14 т. м. ще се даде вечеринка отъ ученицитъ и ще се тегли лотария, която е устроена за въ полза на бѣднитъ ученици и ученическата библиотека. Ний се надѣваме, че Плѣвенскитъ граждани ще удостоятъ съ присѣствието си вечеринката и ще спомогнатъ за по скорото распоредование билетитъ отъ лотарията, като се има прѣдъ видъ и благотворителната цѣль. Както се учимъ до сега имали подарени повече отъ 60 вѣщи отъ нѣкои граждани и учителкитъ, а и много още се канятъ да подаряватъ. Ний вѣрваме, че и тѣ ще се претекатъ, като принесатъ и тѣ своята лепта за тази толкова благородна цѣль. До колкото знаемъ всѣкитъ билети отъ лотарията ще печалжтъ, а и цѣната имъ не е повече отъ единъ левъ.

\*\*\* За курйозъ на читателитъ ще направимъ малко извлечение отъ едно заявление пратено съ нѣкой Янчо Чоклата, въ връме изборътъ на 17 Ноемвр. да го предаде на Бюрото. Носителя го продаде за единъ голаганъ на нашъ единъ приятелъ, който пакъ ни го донесе и се намѣрва въ оригинал. Ние правимъ слѣдующето извлечение отъ него: „че полицията во главѣ Ок. Н-къ, град. агенти и полицейската шайка... съ голи шайки и др. орждия да биятъ избирателитъ и пр... и най послѣ да се касира избора“... съ почитание Т. Върдаровъ, П. Владовъ, И. Тумпаровъ и още 22 души, мѣжду седемъ не грамотни подписани отъ Б. Петровъ. За другитъ иди и доди, защото не сж службаша, ами какво търси Г. Върдаровъ на първо мѣсто да обвинява полицията въ шайкаджийство, била ли го е тая умразна полиция и защо служи на това правителство, което така безобожно обвинява въ разбойничество. Нека го види и началството му и да повѣрва не сме ли биле ние въ правото, че негова милостъ е първомъ партизанинъ а послѣ учителъ.

\*\*\* „Свобода“ въ № 2016 публикува такава дебѣла лжжа, щото може да храни само гърлата на своитъ генерали безъ войска. На стр. 2 нашитъ отъ Плѣвенъ Стамболисти да подигражтъ стареца П. Мецовъ, съобщаватъ ѝ, че е билъ избранъ отъ Габрово за народенъ представител!! Безъ да смѣтне че това е лжжа, зема за чиста монета това съобщение и прави цѣла статия. И ние се смѣхне на това дебело невѣжество. П. Ме-

## ПОДЛИСТНИКЪ

### ДЕЛИ-ОРМАНЪ

Ижти бѣлѣжки и впечатления  
отъ

Н. Д. Ковачевъ

(Продължение отъ брой 40)

VI.

Едва що пустна църква, на прохлада тръгнахъ за селцето Зарничъ. Това селце се намира край Ромънската граница отсамъ Дунава. Въ продължение на половина часъ се намѣрихъ въ Зарничъ. Изъ високитъ баири, окичени съ плодови ниви, се мѣркаха човѣшки фигури въ яшмаи. Това бѣха булитъ — селянки, които жнѣхъ. А единъ кербанъ турци, насѣдали край селото подъ сѣнка, играеха на дуруджумъ (турска игра).

Зарничъ бѣ съвършено глухо. Тукъ-тамъ се мѣркахъ малки дѣчица по ризеки и отчаянитъ и траурни пригѣви на петлитъ, които испѣлиахъ икиндийската си служба.

Благодарение на нѣкои отъ тия дѣчица, посочихъ ни кжщата на члена. Той бѣ турчинъ.

Стражаря похлопа на втората врата и тутакси се яви прѣдъ насъ единъ младъ, добръ облеченъ турчинъ, който много приличаше на ходжа.

Щомъ ни видѣ, веднага се разшава: поржча на кехаата и слугитъ да приготвятъ мюсюфирската стая (колибка).

Въ 5—10 минути, стаята бѣше пометена, постлана съ хасѣри, върху тѣхъ чердже и чис-

сти дюшадзи; съ тъкани чершафи и копринени юргани. Право да си кажа, че тукъ забѣлжихъ една особенна чистота и гостоприемство и то кждѣ? — въ Зарничъ, селце бѣдно, мжничко, колибарско, разбойническо, населѣно съ турци!....

Ний се расположихме върху постелкитъ. Члена запали огънь въ оджака, доста оригинално направенъ вътрѣ въ колибата. Слѣдъ това завъртъ нѣколко пкти кафевия долапъ върху пламачитъ и слѣдъ това патънка воденицата; завърти 10—20 пкти ръчката; чукна долната котия на воденицата, придружено съ нѣколко турски масала и тикна жълтото джезве въ огъня. Този братъ мѣркаше да ни черпе съ прѣсно чисто кафе.

Прѣзъ това врѣме колибата се пълнеше отъ стари и млади турци, които почтително се кланяха и насѣдваха върху асѣра кръсатото.

Хубавитъ турски *мугабети* непрѣставаха. Тукъ не остана миренъ татарина *К Яха*, който на послѣдъкъ бѣ спечелилъ голѣма популярностъ тѣдѣва изъ Дѣли-Орманъ, освѣнъ за гдѣто биде избранъ за нар. прѣдставителъ, но и за гдѣто бѣ фотографиранъ заедно съ Княза и др. въ Султановия лѣтенъ дворецъ на балкона, вд Цариградъ и то съ офицерска турска униформа.

Вънъ бѣше се стъмнило. Небето бѣ се покрило съ гъсти черни облаци. Макъръ още рано, въ колибата се запали газничето. Небето захвана страшно да бучи и гърми, прѣдшедствуванъ всѣки гърмежъ съ по-едно заслѣпително свѣткване.

Бъ колибата бѣ станало страшно за стоение, Прѣзъ това врѣме вратата се клопна и влѣ-

зе при насъ едно младо турче, хубаво облѣчено съ софра на ръцѣтъ си, която сложи при насъ. Тѣзи софра се красеше съ една тепция баница, паница чорба, съ млѣко, саханъ съ яхния тоже съ млѣко и комати черенъ хлѣбъ. Така бѣше прѣдначено за вечеряние. Гоститъ единъ по-единъ захванахъ да се разотиватъ. Най-подиръ взе сбогомъ и члена, каго ни пожела легка нощъ.

Ний отъ отъ тамъ похапнахме и не слѣдъ много врѣме си легнахме.

VII.

Близо 7 часа пхтувахме на сутрешния денъ, до като стигнахме въ с. Кара Орманъ. Тукъ ний прѣношувахме — Боже пази! Това село е потънало въ мржсотии. Като че ли природата е ядовита на Кара-Орманскитъ жители, които се отличаватъ съ груби, грозни, нечисти физиономии и съ расклатени мозѣци.

Азъ бѣхъ поизлѣзълъ изъ селото да се порасходя и отъ кждѣ рѣката се зададе една мома, съ подпухнато лице, а като скокалъ на единия си кракъ идваше къмъ мене и бѣбреше нѣщо.

— Дай пари! дай пари! — Викаше тя.

Азъ разбрахъ, че това момиче трѣбва да е побъркано.

За да се избавя отъ неприятности, пустиахъ му на ръката едно гологанче.

Отидохъ къмъ кръчмата — срѣгнахъме друго момиче, съ страшенъ хайдушки погледъ. То пъкъ ми се заканваше нѣщо:

— Азъ убихъ мѣжтътъ си, ама и тебѣ ще мушна ножа.

цовъ избранъ отъ Габрово. Ние знаемъ че отъ Габрово се избрани: Хр. Манафовъ и Ив. Пецовъ. Нѣкои вѣруващи отъ рода на „Свобода“, като прочели това съобщение повѣрвали и му депеширали 90 телеграми, даже ходили да му правятъ овация съ 3000 свѣщи. Блазе на дѣдото, че има съ кого да се говори.

Слѣствие срѣщу Ев. Славовски и др. кради списъци е вече почнато. Ние се надѣваме, че тѣзи крипаджии скоро ще посѣкътъ апелацията, гдѣто дѣлото е подсъдно. Генерала безъ войската, трѣбва да му иде на помощъ поне сега, както и той му идва при исплащанieto 3500 лева на умразния имъ Хр. Върбеновъ.

Изборитѣ се минахъ, нѣ пораженieto което прѣтърпѣ оппозицията е толкова силно и чувствително, щото нейнитѣ корифеи немогътъ още да се съвзематъ и видятъ какво вършатъ. Тѣхната злоба е толкова силна, щото като удавници се ловятъ за всичко, което може да имъ послужи за мотивъ да изливатъ своята злъчъ противъ правителството на Г-на Д-ръ Стоилова. А когато нѣма такива претенции, и създаватъ си ги и сами, та да иматъ съ какво да цѣлнатъ колонитѣ на своитѣ вѣстници. Вземете „Народни Права“, вземете „Свобода“ и вий ще видите купъ телеграми, купъ оплаквания, съ които оппозицията маскира своето безсилие, като хвърля вината за всичко върху администрацията. Между тѣзи телеграми личатъ оплакванията и отъ плѣвенскитѣ генерали безъ войска, които сж толкова нахални и тенденциозни, щото човѣкъ трѣбва да се пукне отъ смѣхъ, като чете небивалитѣ насилия и побои съ голи пашки отъ стражаритѣ, за които се блънува въ тѣхъ и за съществуването на които насилия никой отъ присътствующитѣ не знае, нито е видѣлъ. Като чете човѣкъ телеграмитѣ подадени отъ разнитѣ лица отъ Плѣвентъ и като си допусне едно сравнение и съ подобнитѣ, които отъ десетъ дена насамъ се печататъ по вѣстницитѣ, лѣсно е да повѣрва, че и описанитѣ побои и насилия могатъ, да бждатъ толкова вѣрни, колкото плѣвенскитѣ, съ тѣзи телеграми се прикрива безсилието на оппозицията прѣдъ народната партия и че изборитѣ почти въ цѣла България сж били свободни, безъ насилие отъ когото и да е. ~~Ако~~ имало нѣкъдѣ насилие, то е било отъ оппозицията, която се е стрѣмила да развали избора и ни на малко отъ партизанитѣ на народната партия, които на всѣкъдѣ сж располагали съ болшинство. За това нѣма си мѣстото да се допусне даже, че всичкитѣ оплаквания сж вѣрни и че дѣйствително правителството е вършило насилия при изборитѣ.

Отъ Ловечъ, получихме едно доста дълго описание за изборитѣ. Не ще дадемъ мѣсто, защото е дълго, а главно че му мина времето. Ние вѣрваме, че *сзединитѣ*, можаха и този път да се увѣржатъ, че народътъ е ситъ на тѣхнитѣ

лжжи, та за това не сж е повелъ подиръ сопаджитѣ. Интересно е положението сега на единъ господинъ. Ще чакаме.

Дружеството „Нива“ както слушахме на ченало да дава съ стотина селяни въ сждъ, подъ предлогъ че не си плащали дълговетѣ. Има и такива дадени подъ сждъ, които сж платили еднажъ, а дружеството имъ секвестирало имуществата. Не веднажъ сме казвали, че това дружество е само на нѣколко саморасли финансиста, които въ нѣколко години сж си построили къщи, и се разхождатъ съ файтони за смѣтка на брашнения човалъ. Ние канимъ всички селяни, които се онеправдаватъ отъ тѣзи скубачи, да се явятъ прѣдъ властта за да си представятъ квитанциитѣ за да може властта да проконтролира дѣйствиата имъ. Нека нѣматъ страхъ отъ никого. Ако нѣкои заплашени отъ този вертепъ, се боятъ то държавата ще съумѣе да закрили интереситѣ на населението отъ тѣзи хубостници, които кочнаха да продаватъ нивитѣ, биволитѣ и колата на брашнения човалъ, защото не биле дали гласъ за тѣхъ по време на изборитѣ. Чудно нѣщо наистина, колко оплаквания срѣщу това дружество и не се zelo нѣкакъва мѣрка да ограничатъ тѣзи сонгунджулци. Неужели правителството не ще се застъпи поне за тѣзи селяни които се дадени вече въ сждъ, и да узнае причинитѣ, начинътъ, по които имъ сж дадени пари подъ лихви. Длъжницитѣ сж прости селяни нѣкой неграмотни давано имъ е пари съвършено противно на онази сума показана въ записа. Ние имаме цѣлъ редъ имена, които ще почнемъ да публикуваме въ скоро време.

Генерала безъ войска продължава да освѣтлява глупавитѣ, че шайката продължавала, Управителя Великовъ, псувалъ М. Карабеловъ, имало въоръжени шайкаджии, готови да се спуснатъ. Въ попреденъ брой на „Свобода“ явно обвинява управителя, че е устроителъ на шайка! Чудна нахалностъ отъ този Генералъ! Види се той не мисли, че ще дава смѣтка за всичкитѣ му шарлатанитѣ. Както се учимъ, има вече възбуд. угл. преслѣдване срѣщу му и ще видимъ кой е шайкаджия.

„Народ. Права“ публикуватъ едно послание отъ Г. П. Пешова къмъ избирателитѣ си слѣдъ изборътъ. Право да си кажемъ, че ние се надѣвахме у Г. Пешова, да липсва поне онази порнография, която е достойствие само на Свирчо. Препоръчаме го на читателитѣ, да видятъ думи като мекерета, шарлатани, золумлуди и други, които, както щете но не сж прилични да фигурира подъ подписа на единъ бившъ министръ.

Дѣдо Цанковъ, депеширалъ на Табаковъ, че да иди при Върбеновъ да се споразумѣятъ, ако нещялъ, бога да имъ даде умъ и разумъ. Т. ходилъ при В. и послѣдния не билъ се съгласилъ. И Г. Генерала обявява съ възвание, че той изпълнилъ дългътъ си. Каква нахалностъ у нашитѣ казълбаши!

Отъ освобождението ни насамъ лжжитѣ на народната просвѣта съвършено слабо подѣйствуваха въ този затѣтенъ край. Прѣзъ послѣднитѣ 2—3 години бѣ ми се падналъ случай да пообиколя Княжеството. Въ тѣзи си обиколка азъ извлѣкохъ доста благоприятни впечатлѣния отъ повечето градове — голѣми и малки. Ала Селистра, както помѣнихъ и по-горѣ, се намира въ едно мрътвило, въ една безпринципностъ и грубостъ — впечатления, колкото скръбни; още повече осждтелни.

Колкото въ църковно отношение нѣма какво да се каже, защото градътъ е останалъ сега на единъ свѣщенникъ и той е прѣтрупанъ съ работа. Гражданитѣ сж поискали да имъ се ржкоположатъ двама още свѣщенници, но кога ще стане това, Богъ знае. Изобщо и въ туй отношение не одобря.

Въ цѣлия градъ има само едно читалище, което се поддържа отъ общ. управление. Това самозванно читалище по-право може да се нарѣче „кафене“ отъ най-послѣдѣнъ разрядъ, защото то се управлява отъ единъ скромень кафеждия и и въ него се получаватъ една третя частъ отъ издаваемитѣ се у насъ периодически списания. По съдържателността си Никополското читалище надминава Силистренското.

До колко можохъ да изуча, тукъ нѣма идеална интелигенция, тя повечето е прѣдадена на суетния външенъ блѣсъкъ на билиардо и пелина... Въ това отношение правятъ едно малко изключение учителитѣ. А за болшинството, масата може да се сжди отъ интелигенцията.

По случай 28 Ноемврий 19 годишнина на превземание гр. Плѣвентъ отъ Рускитѣ войски, се подадохъ отъ страна на общин. управление слѣдующитѣ поздравителни телеграми до *Негово Царско Височество Фердинандъ I* нашия Господаръ; *Негово Величество Николай II* Императоръ Всероссийски и *Негово Величество Кралъ I Румънски Кралъ*.

София, Двореца.

### Негово Царско Височество Фердинандъ I.

По случай 28 Ноемврий, памятный день на освобождение градъ Плѣвентъ отъ петвѣковното турско робство и отслужване молебень за падналитѣ за нашата свобода Руски и Румънски войници, гражданитѣ като празнуватъ тая историческа дата, мя натоварихъ да поднеса прѣдъ стѣнитѣ на *Ваше Царско Височество* вѣрнопоподданческитѣ имъ чувства и искренни благопожелания за здравие и дългоденствие на *Ваше Царско Височество* и Августейшия Ви Домъ и щастливо Царуване за слава и честь на Българский Народъ.

Под. Нам. Кметъ: *Данаиловъ*.

Петербургъ, Россия.

### Негово Величество Николай II Императоръ Всероссийски.

По случай 28 Ноемврий памятный день на превземание градъ Плѣвентъ презъ 1877 год. отъ Рускитѣ побѣдоносни войски и освобождението ни отъ Турското робство, днесъ като празнуваме този вѣчнопамятенъ день и като благоговѣемъ предъ прахътъ на падналитѣ мрътви за нашата свобода Руски войници, честитѣ се считамъ да поднеса отъ страна на Плѣвенскитѣ граждани предъ *Ваше Императорско Величество* нашата искренна признателностъ, истински поздравления и благопожелания за здравие и дългоденствие на *Ваше Императорско Величество* и Августейшия Ви Домъ и щастливо Царуване надъ Велика и могущественна Россия — нашата освободителка и покровителка.

Под. Нам. Град. Кметъ: *Данаиловъ*.

Букурещъ.

### Негово Величество Карлъ I, Кралъ на Румъния.

Като празнуваме 19 годишнината на превземание града Плѣвентъ, гражданитѣ на тоя градъ ме натоварихъ да поднеса предъ Ваше Величество тѣхната искренна признателностъ и благоговѣние предъ върховния шефъ на юначната Румънска войска, която взе толкова славно участие за освобождението на Българский Народъ.

Живѣйте Ваше Величество за слава на Румъния.

Под. Нам. Кметъ: *Данаиловъ*.

Като говоримъ за тукашната интелигенция, трѣбва да приемемъ и тази частица отъ нея, която е комплектирана отъ прѣшелци — Силистренската интелигенция прѣдставлява единъ купъ, въ който, каквато и идеална душа да бжде, съ младенчески или слабъ характеръ, неволно се натиква въ него и се прѣтопва... Именно това обстоятелство ни кара да твърдимъ, че въ този градъ Огняновцитѣ се прѣтопяватъ и ставатъ на Стефановци и т. п. герои на низостъта.... Но този купъ за да се прѣмахне, май способътъ еностранчевъ ни се вижда. Изисква се идеална интелигенция, съ твърди характери и симпатически убѣждения.

А при днешната нахалностъ що ратува тукъ, па, може би, и другадъ въ повото ни Княжество май *мжко* би завързали младенчески идеаленъ корень.

Ахъ каква грамандна полза биха принесли тукашнитѣ учители отъ педагогическитѣ и народни училища! Тѣ бихъ напълно оправдали назначението си и като учители на народа, ако се сдружатъ и съ общи сили взематъ похвалната инициативна за урѣжданieto на градското читалище; четението на научни екаски съ мораленъ характеръ.

Всичко може да се постигне, стига само да има инициатива, постоянство и енергия. Туй е цѣльтъ за да се създаде и въ гр. Силистра едно какво годѣ идеално общество.

Подиръ 2—3 педѣли намѣрихъ се въ паракхода и тръгнахъ за Плѣвентъ и отъ тамъ за София.

Бѣше ми невъзможно да обикалямъ селото, защото по-на горѣ се задаваше единъ селянинъ, съ европейско палто, който залиташе и псуваше турската вѣра.

Влѣзохъ въ кметската кръчма, кждѣто заварихъ единъ докторъ, трима селяни, кмета и неговия синъ на тезгяха.

Азъ имъ расправихъ случката съ мене. Сжщо ми се оплака и доктора, като се чудеше на Кара-Орманското население, което освѣнъ, че е потънало въ разни болести, ала още страда и отъ психически болести, които причиняватъ голѣми пакости.

Ехъ, каква голѣми полза би пригѣлъ, ако се назначи нѣкой по-събуденичкъ и дѣятелничкъ учителъ въ това нещастно селце.

Да, да! Тукъ лжжитѣ на просвѣщенieto не блѣшукатъ нито като искра. Свѣтлина, свѣтлина! Тамъ е спасението за такива мизерни села — развалувано ми расправяше събѣсѣдника ми доктора.

Сутринята тръгнахме заедно съ доктора за Силистра, кждѣто пристигнахме кждѣ 10 часа прѣди обѣдъ.

Въ града Силистра посѣдяхъ доста врѣме, прѣзъ което можахъ да изуча слѣдующето:

Градътъ Силистра се намира край граница при Дѣли-Ормана. Отъ старо врѣме населението въ този градъ бѣше изключително чисто българско. Първата руско-турска война причини, щото тукашнитѣ българи да се изсѣлятъ въ Добруджа и другадъ и въстото тѣхъ се загнѣдиха разни власи, гърци, а най вече турци и татари.

На тия поздравителни телеграми, *Негово Царско Височество* благоволи да испрати слѣдующий отговоръ:

Градски Кметъ Плѣвентъ.

Подадена отъ София на 29 IX—1 ч. послѣ обѣдъ.

Исказвамъ на Плѣвенскитѣ граждани Моята искренна благодарностъ, за чувствата, които ми поднасятъ по случай празнуванетоъ деньтъ на освобождението на гр. Плѣвентъ.

(Под.) **Фердинандъ**.

Негово Величество Румънски Кралъ, благоизволи да отговори съ слѣдующата телеграма:

Букурещъ

Подадена на 11/29 въ 3 ч. 15 м. в.

Г-нъ Данаиловъ, Нам. Кметъ на г. Плѣвентъ.

Негово Величество Кралътъ, Мойтъ Августейши Господаръ твърдѣ трогнатъ отъ благопожеланията, които му поднасятъ чрезъ Васъ жители-тъ отъ градъ Плѣвентъ, благоизволи да ме на-товари да Ви изрази Неговата голѣма благодарностъ и да Ви помоля да бждете тълкувателъ предъ съгражданитѣ си на сжщитѣ чувства.

(Под.) Началникъ на Военний Домъ на Краля  
Генералъ: *Владеску*.

## О Т Ъ С О Ф И Я

Телеграма отъ 1 Декемврий 1896 год.

Днесъ два часа тържественно отваряне съ-бранието отъ княза въ официално на дипломатически агенти. Княза въ троното слово въсхвали станалитѣ свободни избори и ги счита за истинско консултиране народната воля, спомяна за миналото събрание съ благодарностъ и каза, че сега предлежи на настоящето да поставятъ България въ положение извлече полза отъ консолидирането мѣждународно нѣйно положение. Той доказа че доказателство на европейскитѣ сили че заслужава България благоволенieto и да се стремимъ да станемъ елементъ и гаранция на рѣдъ и напредъкъ. Спомни княза сърдечния приемъ отъ Султана и другитѣ държавни глави. Най трогателни свидѣтелства съ особенни чувства и особено благоволение княза отбѣлѣза поканата на Рускитѣ Величества къмъ него да присѣствуватъ на коронацията въ Москва. Посѣщението въ Сърбия дало убѣждение Князу за приятелскитѣ чувства на Сърбия къмъ династията и България и за нуждата на едно сближение мѣжду двата братски народи. Княза свърши троното слово съ извѣстяване народнитѣ прѣдставители че бюджета уравновесенъ и законопроекти слѣдующитѣ: Избирателенъ законъ, Търговски законъ, Углавно сждо-производство, Златенъ еталонъ и народно образование. Той откри първата сесия на 9 Обикнов-Народно Събрание съ призоваване Божието благословение и извикване да живѣе България. Слѣд излизанието тържественно на княза, прѣд-ставителитѣ пристѣпиха къмъ изборъ на прѣдсе-датель. Избранъ Д-ръ Янколовъ 130 гласа отъ 146 присѣствующи, министиритѣ не гласопода-ваха, подпрѣдсѣдатели Христо Ивановъ, Горбановъ, Губеделинковъ.

*Господине Редакторе!*

Ако и другъ пътъ да съмъ нѣмалъ честта да се адресирамъ до вѣстника Ви за работи отъ характера на настоящата ми кратка дописица, обаче, вѣрвамъ, че ще имамъ достѣпъ въ колони-нитѣ на уважаемия Ви вѣстникъ, защото той е познатъ и на менъ и на сички Никополчани ка-то вѣстникъ, който бичува безжалостно неправ-дата и защитава геройски святата истина.

Вѣстникитѣ на разгалувалитѣ се Стамболи-сти и Радослависти, които сѣкашъ за подигравка носятъ хубавитѣ имена „Свобода“ и „Народни Права“, въ прѣдпослѣднитѣ си броеве сж дали мѣсто на нѣколко телеграми, подадени отъ ту-кашни нѣколко тѣхни креатури, по произведения на 17-й Ноемврий изборъ, мѣжду които една обър-на вниманието ми, по своята крайна безхарактер-ностъ и по подписа, съ който бѣше скрѣпена тя. Тя е подписана отъ нѣкой си Георги Димитровъ. За да се фотографира тая личностъ съ перото, сж потрѣбни, Г-не Редакторе, топове хартии, така що-то азъ ще се огранича, да кажа за него само нѣколко думи, които горѣ-долѣ ще обяснятъ на любезнитѣ Ви читатели, що за личностъ е Дими-тровъ. Димитровъ е сичко друго, нѣ не *и човѣкъ*. Нито искреността, нито честността, нито харак-

терността, нито срамътъ, нито даже *личното че-столюбие* интересуватъ тогава радославистъ; той се гнуса отъ сичко, което проистича отъ истина-ната и счита за нравственностъ да се въдуше-влява отъ неистината и отъ проистекающитѣ отъ неистината пороци.

Такава личностъ е Георги Димитровъ.

Въ телеграммата си казва, че съмъ билъ съ една шайка, която се намирала подъ моето на-чалство и на която азъ съмъ билъ шефъ. Съми-сленика му Василь Николова казва още, че съ сжщата шайка съмъ пазилъ входнитѣ врата на окръжното трикласно училище, когато *иолицей-ския кандидатъ* за депутатъ г. Хр. Ивановъ дър-жалъ рѣчь въ единъ отъ училищнитѣ салони. Каз-ва още че Окол. Началникъ билъ лично сумаа оппозиционери; казва още сумаа лъжи, отъ които той трѣбваше поне малко много да се засрами!

Заявявамъ публично, че сичко изложено въ телеграммата му е невѣрно и го каня сжщеврѣ-менно въ десетъ дневенъ срокъ да го опровер-гае. Ако това нестори чека знае, че азъ нѣма да му опроста и нѣма да искамъ удовлетворение за написанитѣ ми обиди и клевети чрѣзъ сжда, а ще му *лизна отвъ устни ильсници*, кждѣто и да го намѣрж. Тоя начинъ за обяснение азъ счи-тамъ за необходимъ и неизбеженъ, защото дру-гояч тая мискинска личностъ нѣма да се вра-зуми: нито каква да е сждебна присжда, нито лич-ни или печатни изобличения сж въ положение да стрестнатъ тоя денгилъ-ахмакъ, прѣдъ очитѣ на който нищо свято въ свѣта не му се мѣрка, освѣнъ личността на Никополския лудетина — както се изразяваше открито г. Д-ръ Абрутинъ — П. Г. Чорбаджиева. Казвамъ че считамъ това обяснение за кавалерско, щомъ Георги Димитровъ неопро-вергае телеграммата си, която съдържа толкова лъжи и шарлатанин, отъ колкото букви състои, та не ще ми бжде жалъ, че правосждието ще счете за нескромностъ моята постѣпка въ случай, че Димитровъ прѣди и слѣдъ изданието на шама-ритѣ би се обърналъ къмъ сжда.

Свършвамъ, като благодаря прѣдварително, Г-не Редакторе, за любезността Ви и готовно-стѣта Ви да обнародвате настоящето ми.

г. Никополъ, 28 Ноемврий 1896 г.

Съ отлично почитание: *К. Г. К. Фитовски*.

Комиссията избрана отъ учителскитѣ съвѣтъ при Плѣвенското Околийско IV-ро кл. училище, за урежданието на една вечеринка и лотария чрѣзъ настоящето си поканва всички Г-ци и Г-жи Плѣ-венки да се притекатъ съ своитѣ подарѣци за лотарията, която ще се даде въ полза на уче-ническата библиотека при сжщото училище. При-еманието на подарѣцитѣ ще трае до 12 Декемврий

Имената на всички Г-жи и Г-ци, които ще се притекатъ на настоящата ни покана, както и ония, които сж подарили по нѣщо, ще се публи-куватъ чрѣзъ вѣстника.

Отъ Комиссията.

## Важно за семействата.

Долоподписанитѣ честъ имаме да обявимъ на почитаемитѣ Г-да граждани, че бояджийницата на-ходяща се въ гр. Плѣвентъ срѣщу памѣтникътъ въ дуkenятъ на „дѣда Игната“, почва да функ-ционираща разни боядисвания, като: прежди, шаяци, коприни, памуци, дрѣхы, рокли, сжщо тирини и казмири, които сж излѣзли отъ цвѣтътъ си, като се прѣбобнать въ други цвѣтъ; сжщеврѣменно като се и загладатъ (машиносатъ).

Сжщо сме снабдени и съ преса за загла-ждане, като: шаяци, рокли, чаршафи, шалове и пр.

Цѣни твърдѣ ефтини.

Който Г-да се съмняватъ за фалшивостъ, то гарантираме.

Съ почитание:

3 - 4 Хараламби Бояджиевъ и Синъ

## ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 6611

Подписаний Ив. Чолаковъ п. Сжд. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II участкъ на основа-ние изпълнителний листъ № 1971 отъ 31 Май 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенскитѣ гр. Мир. Сждия въ полза на Димитръ Великовъ изъ с. Згало-вецъ срѣщу Иванка Колюва отъ с. Згаловецъ за искъ 234 л. 40 ст. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Граждан. сждопроизводство съ нас-тоящото си обявявамъ на почитаемата публика, че

отъ 30 Ноемврий и до 31 день т. г. ще про-давамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующитѣ длѣжникови не-движими имоти, а именно:

1) Една нива, находяща се въ Згаловетското землище въ местността „Платникова могила“ отъ 14 декара и половина, при съсед: Гатю П. Иван-човъ, Георги Почковъ и пхтъ оцѣнена за 280 л.

2) Нива въ сжщото землище въ местнос-та „Средна връхъ“ отъ 9 декара и 3 ара при съсед: Андрея П. Кировъ, Пекко Андрейковъ и пхтъ оцѣнена за 195 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална-та цѣна на горѣ.

Който Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да надда-ватъ гдѣто ще имъ се допустне да приглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

Плѣвентъ, 13 Ноемврий 1894 год.

Дѣло № 254 отъ 1896 год.

2—3

пом. Сждебенъ Приставъ Иванъ Чолаковъ.

№ 6726

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенскитѣ Окр. Сждъ на II уча-стѣтъ на основание изпълнителний листъ № 2588 отъ 18 Августъ 1896 год. издаденъ отъ I Плѣ-венскитѣ Мир. Сждия въ полза на Вълчо На-човъ отъ с. Тученица срѣщу Панко Колювъ отъ с. Тученица за искъ 85 лева; съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизвод-ство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 30 Ноемврий т. г. и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една нива въ Тученишкото землище, мѣ-стността „Бадсово или Деловѣте“ около 11 де-кара при съсед: Панчо Панковъ, пхтъ и Петко Нановъ оценена за 275 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална-та цена на горѣ. Който Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣсто-продаванетоъ всѣки присѣственъ день и работ-ни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допу-стне подпрѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по роданъта.

гр. Плѣвентъ, 26 Ноемврий 1896 год.

Дѣло № 22 отъ 1896 год.

1—3

П. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ.

№ 6669

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Сждеб. При-ставъ при Плѣвенскитѣ Окр. Сждъ на II участ-тъ на основание изпълнителний листъ № 1928 отъ 27 Май 1893 г. издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия въ полза на Ради Ивановъ изъ с. Одрне срѣщу Мехмедъ Юсейнъ Дели Башовъ изъ с. Сър-дехча за искъ 500 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 26 Ноемврий т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ Канцеларията ми слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) 1/2 отъ Едно бранище въ Сърдехчан-ското землище мѣстността „Кара-асански път“ Около 14 декара при съсед: Мехмедъ Османовъ, Берберъ Асанъ, Гора бара и Кара-Асановитѣ ниви оценено половината за 280 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому щото дружество.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горе.

Който Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣ-ки присѣственъ день и работни часове да над-даватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

Плѣвентъ, 19 Ноемврий 1896 год.

Дѣло № 159 отъ 1893 г.

1—3

пом. Сждебенъ Приставъ Иванъ Чолаковъ

**Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвентъ извѣстява на интересующитѣ се, че приема да печати всякакви видове пра-вительствени и търговски книжа съ цѣни най износни.**

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвентъ.